

sotmetre'l a l'aprovació de la Junta General extraordinària convocada especialment per aquest motiu, amb tot i les pròrrogues que s'han concedit.

El primer deure a acomplir per tots els dirigents de les Entitats mèdiques professionals és el d'illustrar l'estament mèdic explicant-li la gestió, contingut i abast dels nous Estatuts. És evident que des de la data de la seva promulgació fins al dia d'avui el concepte que els companys han anat formant dels Estatuts ha estat modificat mantes vegades i sempre en un sentit progressivament contrari a l'ensem que millor ha anat coneixent-los. Si en un començ aquests Estatuts semblaven portar l'aquiescència general de l'estament era perquè molt s'havia elogiat el seu contingut i ens pintaven els seus promotors les altes excel·lències que permetien donar compliment a les necessitats i aspiracions de l'estament mèdic. Recordo que el dia següent de llur promulgació els pocs que no participàvem de la joia que procuraven infundir els comptadíssims companys que els coneixien per haver col·laborat a llur implantació, era principalment per qüestions de principi considerant sense equivocar-se que de la Dictadura vigent aleshores cap avantatge en podia aconseguir ni la nostra espiritualitat de bons catalans i homes liberals, ni la genuïna i volguda entitat que voluntàriament encarna nostres desigs i aspiracions. No obstant, a aquesta qüestió de principi, a aquesta primera impressió que pocs vàrem sentir i que malauradament el coneixement i estudi dels Estatuts han confirmat, s'oposava la consideració dels que declaraven conèixer-los i la suggestió que contenint innegables avantatges no es podien criticar tan sols per ésser obra de la Dictadura. Faci's el miracle i el faci... diu l'adagi.

A mida que el contingut dels Estatuts ha anat divulgant-se s'ha creat un moviment d'opinió progressivament més intens, concretat últimament en una indignació quasi general. Per aquest motiu mereixen els nostres més corals i sincers aplaudiments els companys de la Junta de Govern del Col·legi Drs. Battestini i Carulla que en el BUTLLETÍ DEL SINDICAT i en *Ars Mèdica* respectivament han contribuït a enrobustir aquest moviment d'opinió col·laborant a l'obra iniciada pel digníssim i honorable Dr. Mestres i Miquel, Conseller i fundador del Sindicat de Metges i actual President del Col·legi de Metges de Tarragona. L'aplaudiment dels nous Estatuts només podia aconseguir-

se en un règim d'intolerància i de silenci, tenint adormida i agarrotada l'opinió mèdica com malauradament hagués ocorregut de continuar l'estat excepcional a què estavem sotmesos.

És evident que els nous Estatuts contenen innegables encara que pocs avantatges. Sospesant aquests avantatges i els seus fatals perjudicis, cal procurar la seva derogació total o pel contrari bastarà una acurada i extensa modificació que els faci viables? Si l'última solució fos factible jo m'inclinaria per ella, però convé considerar que tot el dolent dels Estatuts és precisament el fonamental, el seu esperit, que constitueix la seva vertebració, essent alguns dels avantatges que inclouen, simplement el ropatge, les parts toves que recobreixen el seu deforme esquelet. No es pot concebre un cos bell i harmoniós, sustentat en un esquelet alterat i malformat des de la naixença. Si el sosteniment dels pocs avantatges que ens confereixen ha d'ésser conservant tots o alguns dels seus innegables i evidents perjudicis hem de votar decididament per la total derogació. Procedir d'altra manera seria mercadejar amb la nostra espiritualitat, sacrificant allò que es consubstancial amb la nostra personalitat i la nostra ànima per obtenir, en pagament de la traïció dels més cars ideals, tal o tal avantatge d'ordre material mai fonamental.

S'ha sostingut pels seus defensors, entre altres arguments capriciosos, que si a Catalunya assolís la derogació dels Estatuts ens portaria tal procedir a enfrontar-nos amb la resta dels metges d'Espanya. De bona fe no pot mantenir-se tal argumentació. L'opinió dormida fins fa poc de l'estament mèdic s'ha manifestat arreu en forma contrària als Estatuts. Independentment de la regió on s'exerceixi basta sentir-se liberal per ésser-ne contrari. Precisament el que ha refermat més les possibilitats de concòrdia entre tots els estaments de Catalunya i de fora ha estat el fet que tots a l'ensem hem hagut de tenir de sofrir les mateixes vexacions i la pèrdua de les volgudes llibertats comprenent el necessari que és gaudir-les quan precisament ens les han arrebatat violentament. Sortosament avui es manifesta cada vegada més potent un clamor general a tot arreu d'Espanya contrari als Estatuts.

S'ha dit que en derogar els nous Estatuts anul·lariem la creació de la Previsió Mèdica Nacional, institució volguda per l'opinió Mèdica general